

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg takker for varslet, for så kan jeg begynde at forberede mig på den korte bemærkning fra den konservative ordfører.

Men når man nu kigger tilbage på finansloven og forløbet efter det konservative landsråd, så får vi andre det indtryk, at på velfærdsområdet taler man i Det Konservative Folkeparti om reformer. Regeringspartneren vil ikke noget.

Når det drejer sig om skat, så siger man de rigtige ting om, at skatten skal ned på arbejde, men man lægger sig pladask på maven for Venstres skattestop. Man taler om miljø, og at miljøet skal styrkes, og det kommer der intet ud af i finansloven.

På den baggrund er det jo næsten sådan, at Venstres slogan »Så ved du, det bli'r til noget« er en udsøgt fornærmelse af Det Konservative Folkeparti, der i øvrigt går rundt og har mange gode holdninger til tingene. Betragt derfor dette som en udstrakt hånd fra Det Radikale Venstre. Vi synes, at Det Konservative Folkeparti har det for hårdt i regeringen. Derfor kunne det være interessant at høre, om Det Konservative Folkeparti har nogle tanker om konkret handling og så.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg vil først sige, at jeg synes i hvert fald, det er et kompliment til Det Konservative Folkepartis politik, at hr. Morten Helveg Petersen ser sig nødsaget til at bede mig om at kommentere Venstres politik i stedet for at kommentere Det Konservative Folkepartis politik. Det er da i hvert fald et kompliment til Det Konservative Folkeparti, at hr. Morten Helveg Petersen ikke rigtig synes, der er noget kritisk, man ligesom kan tage fat i.

Kl. 13.25

Men derudover vil jeg så sige, at vi ikke har – og det har jeg forstået Det Radikale Venstre heller ikke har – lagt os fast på, i hvilket omfang reformer skal gennemføres, og hvilke reformer der er tale om skal gennemføres. Vi har sagt, vi er åbne over for de forslag, som Velfærdskommissionen kommer med, og det er sådan set den åbne holdning jeg tror vil være bedst så mange som muligt indtager.

Jeg ville mene, at når Velfærdskommissionen kommer med sit udspil, så må vi prøve at finde et såkaldt nationalt kompromis, hvor så bredt et flertal i Folketinget som muligt bakker op om-

kring de nødvendige reformer. Så kan vi sikre, at uanset hvilken regering der har magten de kommende år – nu tror jeg ikke, der sker ændringer på det punkt de næste mange år – så kan man regne med, at der er nogle aftaler omkring velfærdssamfundet, der står fast, sådan at folk kan have tillid til det.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu står hr. Lars Barfoed og taler om gammeldags politik. Jeg kan ikke lade være med at trække lidt på smilebåndet, for det er da håbløst umoderne, at vi bliver nødt til at diskutere fattigdomsproblemer i Danmark. Det er da håbløst umoderne, det må hr. Lars Barfoed da give mig ret i.

Vi taler om, at der er 90.000 fattige børn i Danmark. Der er 90.000 fattige børn i Danmark, som har problemer med at få råd til julemad og gaver i denne her tid. 90.000 børn! Det er altså ikke narkomaner og hjemløse og folk med psykiske problemer alene. Det er et problem, der er så massivt, at det rækker langt ud over misbrugsproblemer og psykiske problemer og hjemløshedsproblemer. Det er et massivt fattigdomsproblem, må jeg sige til hr. Lars Barfoed. Det er umoderne.

Jeg vil gerne spørge, hvordan hr. Lars Barfoed har det med at have foreret 168 mio. kr. til landbruget, 2 mia. kr. til erhvervslivet, 8 mia. kr. til folk i arbejde og 0 kr. til de grupper, som har de 90.000 børn, der lever i fattigdom.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg må afvise, at 90.000 børn i Danmark skulle leve i fattigdom.

Men når vi lige ser bort fra det, så vil jeg sige, at hvad der virkelig for alvor ville skabe fattigdom og massearbejdsløshed i det her land, var, hvis det var Enhedslistens meget gammeldags – de er endnu mere gammeldags end Socialdemokraternes – marxistiske doktriner, der skulle styre samfundsudviklingen. Så ville man se virksomheder lukke, antallet af arbejdspladser blive nedsat og faldende offentlige indtægter, fordi aktiviteten i landet ville falde. Det er jo sket i alle de marxistiske lande, som vi har set i verden. Så ville vi se fattigdom, arbejdsløshed og armod brede sig.

Det, vi satser på, er at skabe velstand. Jo flere penge der tjenes i landets virksomheder, jo flere skatteindtægter kan vi få på trods af et lavere